

Ստեփանոս վրդ. Տ. Դաւիթ. Տ. Կիրակոս. Տ. Աքանաս. Ծերունի Ներսիս վրդ. Տիրացու Դասպար գիրահանգիցն մանկանց մերոց, եւ գնեսեւոյ Յակոբն. բազմաշխատ ևնտաւն մեր զՄհ. Պետրոսն և եւ զյոթնաշխատ ծառայն Ս. Յակոբայ՝ Սուֆիանն՝ որ թէ «զի՞նչ կու քաշէ յորից վերայ» ևլին։ Այս համառօտութիւն յիշատակարանը կը նկատուի արդիւնք Կոլոտի գրչին։ Շղթայակիրի տապանագիրն է հետեւեալը։

«Կամօք Փրկչին արթուն անունս անցկացեալ,

Զպաղատութիւն վշտաց նորին ներանձնեալ,

Զուր չհորիւրակ քսակ պարտուց վճարեալ,

Սուրբ Յակոբայ սիւն ամբողջեան կողուցեալ։

Վեհ տշակերտ մեք վարժողին Վարդանայ,

Հրեշտակական վարուք ճգնեալ անխնայ,

Սրորէավար քաղաքավար յարակայ,

ՅՕրէնս էին միշտ ակն ի բաց աներկբայ.

Ութսուն ամօք միշտ կուսութեան պարապեալ.

Մարմնոյն հանգիստ խոն մի երբեք ոչ տուեալ,

Յասպարիզի մարտին յողթող ներգտեալ.

Գընաց տունուլ զանեղձ պսակ պատրաստեալ.

Ննջէ մարմնով Գրիգորիոսն որ արթուն.

Հոգևոյն հսկէ առ միշտ բարին որ անհուն.

Որում և գործքն պսակէ զիւրն անուն.

Զի հաւատով և սուրբ գործովն էր արքուն.

Յիշեալ լիցի միշտ ի բարին

Բարիբարոյ մեծ Մահտեսին,

Շինող չիրմին մերոյ վեհին.

Որ Սեղրեստրոս Երեւանին»։

1749. ՌՃՂԸ։

ԳՐԻԳՈՐ ՊԿ. ԿԵՍԱՐԱՅԻ.— Մականուամբ Եաղուպեան. Կոչուած է երկայնահասակ, աչկ. Եղեսացի Սրապիոն վրդ.ի։ 1595ին գաւազանի իշխանութիւն կ'ստանայ նոյն վրդ.էն Ամիգի մէջ. 1602ին եպս. կը ձեռնադրուի Այնթապցի Յովհաննէս կթղէն. Սոյ մէջ. Պկ. (1601-1610). 1609ին Տաթևացի Մովսէս վրդ.ին հետ Եգիպտոս եւ Սինա. կը վերագառնան Ամիգ եւ ժողով կը գումարեն. հանգանակութիւն կը բանան Երուսաղէմի պարտքին համար մինչեւ Վան եւայլն. եւ Երուսաղէմ գալով 1610ին կը